

Naročnino in na znanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica 5. 16 Posamezne številke se prodajajo v toba karnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdiejevem te klišču nasproti me stnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corna) št. 14 po 8 vin.

Oglašitve in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Na Skalnico — na Sv. Goro!

„Čas je, ljudstvo moje, hiti znova prosit me za svoje delo blagoslova!“

Našemu naznanilu, da bo tretjo nedeljo po Veliki noči slovesna procesija na Sv. Goro, odzvalo se je delavstvo cele naše dežele z velikim navdušenjem. Mesec maj je posvečen **Mariji**, prečisti Devici, ki Jo krščanski delavci in krščanske delavke srčno ljubijo in goreče častijo. Od Nje upajo pomoči. Saj je obljubila, kakor pravi ustno izročilo, pastirici Uršuli na Skalnici: »Reci ljudstvu, da naj mi tukaj hišo zida in me milosti prosi«. Krščanski delavci Jo bomo prosili izboljšanja tužnih razmer, v katerih živimo, olajšanja velike revščine, v katero je pahnil delavsko ljudstvo liberalizem, prosili Jo bomo poguma in vztrajnosti v boju, ki ga bijemo proti kapitalizmu. Ona ima moč od Boga. Ona je močna ko ceder na Libanu, ko javor kraj potoka, je strašna ko zvrščena vojaška četa!

Kvišku torej, delavci in delavke! Naj vas ne zadrži doma ne slabo vreme, ne katerikoli opravke! Tretja nedelja po Veliki noči bodi vaš dan, dan dušnega veselja, dan popolne svobode! Cvetiči maj je zavladal v naravi. Vse je oživel, vse se je pomladilo! Tudi mi moramo vstati v čvrsto življenje. Pridobiti si moramo po Mariji novega navdušenja za sveti boj.

Upamo, da pojdejo z nami tudi drugi stanovi, da pokažejo vsi složno, da nas navdaja en duh, ena misel,

ena skrb za čast Božjo in za prospeh pridnega slovenskega delavskega ljudstva.

Vspored smo že zadnjič objavili in je ta-le:

1. V soboto dne 13. t. m. od 5—8 zvečer spoved v cerkvi sv. Ignacija v Gorici. Ob 7½ govor.

2. V nedeljo dne 14. t. m. ob 3½ zjutraj sv. maša v cerkvi sv. Ignacija. Ob 4½ odhod na Sv. Goro. Procesijo bo vodil preč. prelat dr. Josip Gabrijevčič.

Na Sv. Gori okoli 9. ure govor, potem sv. maša in sv. blagoslov. Okoli 10½ shod na trati za svetogorsko cerkvijo.

Glede sv. odpustkov veljajo določbe rimskega papeža Leona XIII. Po teh določbah dobe popolni odpustek enkrat v letu vsi verni, kadarkoli obiščejo Sv. Goro, prejmejo sv. sakramente in molijo po namenu sv. očeta za sv. kat. cerkev, in odpustek 200 dni kadarkoli le obiščejo v milosti Božji svetogorsko cerkev.

Udeležencem priporočamo lepo obnašanje in red. Vse v slavo Bogu in čast Mariji Devici!

Odbor

„Slov. kat. del. draštva“ v Gorici.

„Prosveta“ v — temi!

Pisali smo že zadnjič, da je „Soča“, ki je glasilo „Prosvete“ v Gorici, prinesla „glasoviti govor Strossmayerjev“, ki pa ima že sam na sebi taka znamenja, da bi bile spoznane „prosvitljene“ glave lahko na prvi pogled, da to ni govor Strossmayerjev, ampak potvara. „Novi List“ na Reki, iz kojega je „Soča“ prepisala, se je že nekdo opravičil radi hude zmote, „Soča“ pa tega noče storiti ter nadaljuje še v večerajnji številki z govorom, katerega ni pokojni vladika Strossmayer nikdar govoril. Minuli pe-

tek je tudi „Primorec“, ki je tudi malo glasilo „Narodne Prosvete“ v Gorici, prinesel „glasoviti govor“. Naj omenimo, da je „Primorec“ izšel še potem, ko je „Slovenec“ in za njim drugi listi že dokazali sleparijo. Ali naj ostane torej „Prosveta“, ki je, ako sodimo po „Soči“, največja luč na Goriškem, v temi?

Pa zdaj pride še lepše! Ta „glasoviti govor“ je bil znan že Strossmayerju samemu. Strossmayer sam je povzdignil glas proti temu govoru v pastirskem listu z dne 4. febr. 1895, kjer pravi tako-le:

„Pred več kot dvajsetimi leti je širil po Ameriki nek lahkomišljeni in izprideni duhovnik neki govor, ki sem ga baje jaz govoril na vatikanskem koncilu. Ta govor je grd, hudoben, skozinskoz krivoversk, poln sumničenj, napadov, mržnje in odurnosti nasproti svetemu očetu papežu in sveti rimski stolici. Ta govor je pravi izrodek pekla. Duhovnik in škof, ki bi bila vstani izustiti tak govor, ne bi bila niti en trenutek vredna svetega svečeniškega in apostolskega imena. Zasluzila bi, da se jih takoj izobči in pahne iz svete matere cerkve. Tega govora so bili seveda neizmerno veseli vsi sovražniki katoliške cerkve in svete rimske stolice, a katoličane je objela neizmerna toga. Jaz sem pa takoj, ko sem izvedel za ta govor, ga označil kot lažnjiv in sem ga najodločneje odvrnil od sebe.“

„Tisti lahkomišljeni duhovnik, ki je bil govor sestavil — ne vem, iz kakšnih namenov — je smrtno zbolel. Izpovedal se je katoliškemu duhovniku in ga na smrtni postelji prosil, naj mi piše in me v njegovem imenu prosi odpustčanja, ker mi je ta govor podtaknil. Ker je to bilo proglašeno tudi v rimskih listih, sem bil trdno prepričan, da ni nikogar

več na svetu, ki bi se drznil še lagati, da je oni krivoverski govor moj. Žalibog, da temu ni tako.“

„Uprav stvarno je nemogoče, da bi bil kdaj kak katoliški škof mogel tako govoriti, ker ga ne bi potem trpeli v okrilju svete cerkve niti trenutek.“

Vprašamo, ali je mogoče, še bolj osmešiti se, kot sta se osmešila „Soča“ in „Primorec“, glasili „Prosvete“ v Gorici?

Užitnina na Cerkljanskem.

V zadnjem številu našega lista smo prinesli povsem zanesljive ker uradne podatke o dohodkih od užitnine na Tolminskem, o katerih smo se osebno prepričali na merodajnem mestu, da imajo realno podlago, predno smo jih objavili. Sami nismo verovali, da je kaj takega mogoče, sami dvomili na tem, da se v 20. stoletju dobi cel okraj, v katerem se tako malomarno zametava državni, deželni in občinski denar, kakor se je zametaval leta in leta na Tolminskem. Nečuvno je, da je dobil leta 1904 privatni podjetnik od državne in deželne užitnine nad 5000 K več v teku treh mesecev nego je on plačal za celo leto imenovanima činiteljema. Nehote se nam usiljuje vprašanje, ali je res, da državni organi niso vedeli ničesar o teh kričedih razmerah v tolminskem sodnem okraju, da so molče potegovali tam 13.200 K pristojbin na užitnini, kjer bi bili lahko dobivali vsaj štirikrat toliko? In to je tem bolj nerazumljivo, ker je vlada dobro znala, da isto izgubo, kakoršno trpi ona, mora trpeti tudi dežela, katera nima po sedanjih določbah niti pravice, da bi smela pobirati svojo užitnino v lastni režiji.

Naša dežela nosi ogromne doklade za ceste, šolstvo, deželni zalog, insolventne bolnike in občinske potrebe, vključ temu, da je pri nas zemljiški davek primeroma navečji v Avstriji; a

se napase in napoji, vzame iz zelo oguljene škatle starinske očala, natakne si jih za ušesa in začne študirati velikan-ske črke na lepaku. „Hm,“ pravi sam pri sebi, „moram pa vendar pogledati, kaj je tu gori napisano. Hm, črke so res velike, ali tako nekam meglene oči imam danes, ne vidim prav čisto. Ah, zdaj že vidim: Cirkus „Zavata“, danes zadnjikrat, velika predstava, slavni rokoborec „Ivan Grozni“. — Streha! to mora biti pa lepo! Še moj živi dan nisem bil v cirkusu, danes pa grem, naj bo kar hoče.“ — Z misli na delo. —

Kmalu potem vidimo Slatnarja v cirkusu. Z velikim zanimanjem gleda učene konje, vratolomne telovadbe in druge take občudovanja vredne reči. — Naposled pa nastopi lepo počesan možičelj in naznani, da bo imelo slavno občinstvo priliko gledati borbo med dvema najmočnejšima človekoma na svetu, namreč med „Ivanom Groznim“ in nekim slavim italijanskim rokoborcem.

„Ivan Grozni“, mož srednje rasti, ali zelo žilav, nastopi in zgrabi svojega nasprotnika, debelega velikana ter ga po kratkem ruvanju vrže ob tla.

Ko Slatnar to vidi, šine mu naenkrat neka misel v glavo, od veselja se

plošči po stegnih in govori sam pri sebi muzaje se: „Hm, to je srečna misel, to bo pomagalo, ta bo odvadil Janeza pretepanja.“ Po dokončani predstavi se obrne stari Slatnar do nekega uslužbenca, češ, da bi rad govoril s slavnim rokoborcem „Ivanom Groznim“. Dolgo časa sta se pogovarjala „Ivan Grozni“ in stari Slatnar. Naposled sta si prijateljski segla v roke in stari Slatnar je dejal: „Pa hudega mu ne smete storiti, samo tako enmalo — za zdravje.“

Poldrugi mesec je sedel Skalarjev Janez v zaporu, o Veliki noči pa je prišel domov. Velikonočni pondeljek je bilo v krčmi „Pri žejnem slaniču“ vse polno pivcev, med temi tudi stari Slatnar in Skalarjev Janez. Pili so in kadili. Stari Slatnar je pripovedoval svojemu sosedu o varčnosti rajnega Grabeža. „Malokateri človek,“ tako je govoril, „rečem ti, malokateri človek je bil tako varčen kakor ranjki Grabež. Samo enkrat v letu, namreč o Veliki noči, si je kupil „pakele“ tobaka za štiri krajcarje, debelega se razume. In kako je tisti tobak porabil! Najprej je čikal, ali čik ni nikdar pljunil na tla, ampak stavljal jih je sušit, potem je tiste posušene čike kadil in pepel ponesljal. Ta je bil varčen, kaj ne?“ Kar

LISTEK.

Kako jo je skupil Skalarjev Janez

ali

Čudotvorni prašek.

Skalarjev Janez je bil znan daleč na okoli kot najhujši pretepač. Kjer je bil kak pretep, tam je bil Skalarjev Janez gotovo zraven. Seveda je imel radi tega marsikaj opraviti s sodnijo. Letos o pustu je bila tudi taka domača vojska. Najpogumnejši je bil Skalarjev Janez. Tudi sodnija je o tem zvedela. Ker se pa za take junaške čine zelo zanima, zato je poklicala našega Janeza k sebi, da bi iz njegovih ust zvedela kaj in kako. — Z Janezom so šli vsi njegovi sobojvniki, prijatelji in sovražniki in z njimi skoro pol vasi za priče. Med temi tudi stari Luka Slatnar.

Obravnavo je končala in pogumne bojovnike je povabil sodnik na večerjo v — zapor. Stari Slatnar je še počakal, da je dobil izplačano potnino za pričevanje, potem pa je krenil v gostilno h „Kavalinu“. — Koj pri vstopu mu je pogled obvisel na velikanskem rdečem lepaku. — Slatnar sede za mizo in naroči pol litra vipavca in porcijo golaža. Ko

denar, katerega bi morale dežele in občine dobivati v pokritje onih stroškov, moral je romati v žepu podjetnih špekulantov vsled 70 let starih tozadevnih vladnih odredb in njene kratkovidnosti. Dežela ni imela pravice varovati v tem oziru svojih koristij.

Deželni odbor je bil osebno dvakrat v tej zadevi pri centralni vladi na Dunaju in ji je gotovo razložil, kako stvari stojijo; potrebno bo, da objavi, kako razlogi so silili vladne organe, da so toliko časa dopuščali tak „šlendrijan“ v deželi.

Tako kričeče razmere o dogodkih užitnine niso sicer v drugih okrajih kakor v sodnem okraju tolimskem; vendar pa so tudi te za dežele in občine žalostne dovolj. Pri tej priliki oglevali smo si tudi dosedanje rezultate o užitnini za cerkljanski okraj ter dobili sledeče podatke:

Za mesec januarij 1905 l. je došlo: 152315 K, za mesec februarij 1905 l. je došlo 56382 K, za mesec marec 1905 l. je došlo: 75520 K, na preostankih 5913 K, skupaj torej 290130 K. za erarski delež. Ker je erar dobil za vse lantsko leto le 3920 K potom navidezne konvencijske pogodbe od zadnjih obrtnikov, prav za prav od privatnega podjetnika, dobi letos gotovo v tem sodnem okraju trikrat toliko nego lani. V teku treh mesecev je dobil torej le 1010 K manj nego lani v celotnem letu. A tudi dežela je imela toliko izgube, in gotovo je, da so bile tudi obdane, katere niso pobirale doklad v lastni režiji, vsaj v istem razmerju prekrajšane.

Nočemo vže sedaj prirokovati celoletne razlike med letošnjimi in lanskimi dohodki na tem polju za cerkljanski okraj, o čemur bomo koncem leta še govorili; a vže ti dosednji vspehi kažejo jasno, kako grdo so se pregrešili proti deželnim in občinskim interesom oni, ki so svojčas tako divjali proti našim poslancem in so zagovarjali sprejem užitnine v deželno režijo. Altro che sleparji ljudstva!

Politični pregled.

O potovanju avstrijskega cesarja v Rim. — Glasilo sv. Stolice „Observatore Romano“ je povodom razširjanja „asov, češ, da je sv. Stolice sporazumna za obišče avstrijski cesar Fran Josip italijanskega kralja v Rimu, izjavilo, da to ni res in da v to papež ne more privoliti, ne da bi škodil lastni avtoriteti.

Sestanek škofov v Rimu. — Za dan 21. t. m. je sv. oče papež Pij X. sklical škofo metropolij zadarske, goriške in zagrebske na sestanek, ki ima namen da reši vprašanje glede staroslovenske službe božje v omenjenih metropolijah. O tem vprašanju so se že posvetovali dalmatinski škofje na predhodnem sestanku pri nadškofu Dvorniku v Zadru meseca februarja tega leta. Kaj da so škofje sklenili, ni prodrlo v javnost.

Ogrski državni zbor. — V ogrskem državnem zboru je še vedno na dnevnem redu razprava o adresi na ce-

Janez, popravi si blache in — smuk skozi vrata. Ostali pivci so strmeč z odprtimi ustmi gledali strahovit učinek čudotvornega praška. Seveda je krošnjar takoj poprodal vse praške, po pet kron vsak prašek, in skupil zanje lep dobiček. Ko pa se je poslovil od pivcev, sta si skrivaj pomežiknila stari Slatnar in krošnjar — „Ivan Grozni“.

Osem dni ni prišel Janez na spregled, naposled je vendar krenil v krčmo. Komaj ga zagleda Štefuljev Jaka, se hitro postavi pred njega, strese dva praška v vino ter v enem dušku vse skupaj izpije. Nato zaničljivo pogleda Janeza, skremži obraz kakor od bolečim in se začne z zasmehovalnim izrazom drgniti po zadnji plati. Divje zatuli Janez in skoči nad Jaka. Ta hip zavpije stari Slatnar: „Janez, stoj! ali nisi videl? dva praška je izpil.“ Janez obstoji kakor okamenel, potem pa se prihlji in zbeži iz gostilne. Korajžen je bil, ali čudotvornega praška se je vendar bal. — Tudi drugi fantje se niso več pretepali med seboj. Vsa si je mislil o svojem nasprotniku: Kdo ve, koliko praškov je izpil? ...

sarja. V ponedeljek je govoril tudi hrvaški poslanec Geza Josipović. Začel je svoj govor v hrvaškem jeziku, nakar je nastal v zbornici ropot, a čuli so se tudi klici, naj se ga pusti govoriti v hrvaškem jeziku, ker ima za to pravico. Tudi predsednik je opominjal poslance, naj ne motijo govornika. Grof Appony, govoreč o zahtevi Hrvatov, da se tudi v njihove polke uvede hrvaški poveljni jezik, je bil mnenja, da bodo imeli Hrvatje le takrat pravico to zahtevati, ako bodo v borbi glede poveljnega jezika v armadi stali zvesto ob strani Madjarov.

Rusko-japonska vojska.

„Times“ poroča, da se je največja japonska oklopnica „Mikasha“ v korejski morski ožini potopila. Ena verzija pravi, da je „Mikasha“ zadela ob plavajočo mino in zletela v zrak ter da se je 700 mož potopilo, druga verzija pravi, da je „Mikasha“ zadela v megli ob skalo in se pogreznila. Izguba te ladije bi bila velikanska nesreča za Japonsko.

„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija od 8. t. m.: Meseca decembra minolega leta je Japonska potom ameriškega poslanika v Petrogradu predlagala ruski vladi, naj bi se zamenjali vojni ujetniki. Pred nekoliko dnevi je francoski odposlanec v Tokiju v imenu ruske vlade vsprejel ta predlog.

Ruska ambulančna ladija Kostroma je dospela v Saigon, iz česar se da sklepati, da se bliža eskadra Nebogatova. Sestanek tovornih ladij se nahaja blizu predgorja St. Jacques. Eskadra Roždestvenskega je usidrana baje blizu anamske obali.

„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija, da je francoska vlada v svojem odgovoru na drugi protest Japanske izjavila, da je bila ruska naprošena, naj zapusti zaliv Hongoe. Sodi se, da porabi Roždestvenski kakor nov temelj svojemu brodomu zaliv Leongdoi na južnovzhodni obali Anamski.

O ruskih torpedovkah, ki so iz Vladivostoka šle na pohod, ni došlo več nikakih nadaljnjih poročil. Sodi se, da so se vrstile v vladivostško luko.

General Linevič je 7. t. m. brzojavil: Dne 4. t. m. je japonsko konjenišvo potisnilo nazaj naše sprednje straže na konjih.

„Petit Journal“ poroča iz Petrograda: Vesti iz Mandžurije značijo, da se čim dalje bolj množe japonski napadi na rusko desno krilo. Vojaški dopisnik lista „Novoje Vremja“ meni, da utegne sredi meseca maja priti do splošne bitke.

„Agence Havas“ poroča iz Saigona: Opazovalne ladije admirala Jougouieresa, so našle brodovje Roždestvenskega v nekem zalivu, ki se nahaja južno od zaliva Honkoe. Roždestvenski je izjavil, da kmalo odplaje.

V Konghang dospeli nemški parnik „Neumulen“ poroča, da je v petek videl blizu zaliva Kam-Rank 45 ladij, od teh je bilo 20 vojnih ladij. Parnik „Haimun“ je istega dne videl blizu Amoja eno japonsko križarko.

„Petrogr. brz. agentura“ je zvedela iz Sitanse dne 8. t. m.: Na rusko levo krilo je dne 5. t. m. naletela v soteski Ingoling japonska kolona, močna 2 batalijona s 6 topovi. Čete so streljale. Na ruskem desnem krilu so baje zapazili znatne japonske sile. Straže Japoncev so tako pojačene, da nikakor ne morejo naše patrulje konjenišva prodreti njihove sprednjih straž.

General Linevič je dne 7. t. m. brzojavil carju: Kapitan baron Raden je s torpedovkami rekognosciral ob japonski obali ter dve milj od predgorja Satsuki zažgal neko japonsko ladjo, potem ko je bilo možno odvedeno na kopno; 15 milj od japonskega obrežja je ulovil drugo ladjo, ki jo je vzel seboj v Vladivostok kakor plen.

Dopisi.

Iz Mirna. — (Iredentistična demonstracija v Mirnu.) — Dne 19. m. m. popoldne je doletela vseskozi slovensko vas Mirna velika čast. Zakaj? Ksko? Prišlo je dvajset tržaških ali bogve katerih iredentovcev. Morda so bili celo kaki vohuni vmes, kdo ve? Bili so kaj čedno oblečeni, bede se jim tudi ni poznalo. Pravijo, da so bili oboroženi vsak s svojim revolverjem. Po vasi so se obnašali ti polentarji prav surovo in žaljivo. Ob 4. uri so prikorakali v vas po dva in dva ter ropotali z bobnom, po katerega taktu so hodili. Do večera so prehodili celo vas ter naposled izginili. Ob 8. uri zvečer so se pa zopet javili sredi vasi, se po vojaško vrstili vsak s svojim bengalom v roki ter začeli slovesen obhod po vasi, prepevaje iredentovske popevke. Prižigali so pri tem bengale, ki so odsevali vkrasni trikolori. Ko jih nekdo opomni, naj mirujejo, se vstavijo pred njim, začno se mu zaničljivo posmehovati in izzivajoče govoriti. Nato še nekaj koračnic po vasi. Ko se naveličajo, gredo spat na Breg k Pahorju, po domače „Jerabu“ na skedenj. Palico, palico ste mogli vzeti Jerab, ne pa jih prenočiti. In to so naši starejšini ter zvesti župan A. M. mirno gledali. Ej, ko bi pa kak naš domač fant kako zapel in veselo zaukal, bi ga gospod A. M. e compagnoni hitro ukazali ukleniti. Iredentovce polentarje pa puste svobodno razgrajati po slovenski vasi in če treba še hrbet zaslonijo. Tako daleč smo prišli.

Občinski zastopniki, ki se znate večkrat pobahati, da ste za delat mir, kje ste bili takrat, da niste pokazali „košpionom“, da je Miren čisto slovenska, ne pa italijanska vas. Naj se nikdar več kaj takega ne pripeti. V slučaju, da bi se to ponavljalo, kličemo vam: Pokažite, da ste narodnjaki, vredni sinovi slovenske matere, ne pa sivčki.

Mladi vstaši.

Št. Viška gora. — Ali so nedelje in prazniki še dnevi Gospodovi? Pred dvema leti je na kvaterno nedeljo mej sv. mašo zažgala maščevalna roka nekemu posestniku tukaj senik, poln sena. — Letos 25. marca, t. j. na praznik Oznanenja M. D., je izginil zopet tukaj 23 leten mladenič; o njem ni še do danes nobenega sledu. — Letos zopet na sred postno nedeljo zvečer se je obesil mlad družinski oče. — Letos slednjič na Veliko noč mej slovesnostjo Vstajenja Izveličarjevega je brezvesten tat-domačin ukradel ubogi, zadolženi posestnici 300 kron, t. j. vse kar si je s trudom prihranila v dolgem času. Ali bo tudi v tem slučaju roka pravice prekratka, da bi dosegla in kaznovala zlobnega tatu in skrunitelja praznikov?

Tem potom moram sporočiti še žalostno novico, da je 2. maja t. l. ob 11. uri predpoludne pogorela tukaj vas Polje. Ogenj je nastal v neki kuhinji vsled vetra, torej popolnoma po nesreči. Vničenih je 21 poslopij; škoda znaša okroglih 200.000 kron. Nadejamo se, da se bo naše županstvo pobrigalo za kako podporo pogorelcem.

Sv. Lucija ob Soči. — Novice — ali ne vesele, ampak žalostne in pretresljive. Denar igra veliko ulogo na svetu, da, eno najvažnejših. Ni čuda tedaj, da gledajo ljudje, kako bi prišli ob lahkem do vladarja sveta. A še manj čudno, ako se lačni Italijani poganjajo za denarjem. Na veliki petek so dobili delavci ob železnici plačilo. Izplačanjeje navadno akordanti. Med temi je bil tudi prilikavi sin lačne Italije. Dobil je denar za svoje delavce, a mesto da bi vsem pošteno izplačal, pobegnil je kar čez noč v žalostno domovino. Odnesele je kakih 1400 K plačila, a pustil je samo — dolgove. Delavci so bili seveda v skrbih in zelo razburjeni radi plačila. Ščim naj živijo? Na energičen protest delavcev jim je podjetništvo vse pošteno izplačalo. Kdo pa dolgove v prodajalnicah — se ne ve. Saj je samo na enem kraju do 120 K.

Dne 4. maja je nosil na spodnjem Logu mlad dečko, kakih 17 let, rodod Slovenec, vodo od bližnjega studenca. Bliža je bila podjetniška kuhinja. Kuhar, rodod Dalmatinec, napade dečka, naj mu da vode. Dečko mu je da enkrat, dvakrat. A voda je bila namenjena drugam. Ko se mu dečko tretjič postavi, da mu je ne da, in to po pravici, zakaj bi dečko nosil vodo zastoj, tedaj ga

zgrabi kuhar in ga vrže čez rob po skalovju proti Soči. Pobil se je močno, zlati glavo. Možgani so se mu pretresli in ranili, ter ni več upanja, da bi okrevl. Kuhar je takoj na to šel k akordantu po plačo in jo odkuril — kam — ne ve nihče.

Ob nedeljah po plačilu je pri Sv. Luciji pravcati semenj. Ni čudno, ako misli kak delavec, kako bi prišel najceneje do potrebnega in včasih tudi nepotrebnega blaga. Črnogorci navadno ne nosijo klobuka, ampak svoje narodno pokrivalo. Ali svet hoče biti modern, in opušča rad stare očelovske navade. Tako se je hotel modernizirati tudi mlad Črnogorec, ter priti ob lahkem do kakega klobuka. Priložnost se mu kmalu ponudi. Trgovci zabavljani z drugimi, pak — smuk s klobukom pod pazduho — in hajdi! Toda ni se veselil dolgo ukradenega blaga. Kmalu ga zapazi sokolovo trgovčovo oko — pak prime ga. Močna post g. trgovca Muniha zgrabi Črnogorec za prsi — pak tirja klobuk. Reče ni vedel, kako bi se oprostil iz železne pesti Muniho — pok — cmok — mu prisoli krepko zaušnico, ter naznani vso stvar orožnikom. Prišla je kmalu železna pravica in odgnala krivca s „corpus delicti“ v tolimsko hladno zidovo.

Ta je imel preklicano smolo, ali drugi je bil srečnejši. Na trgu pred Jar-molovo hišo je obesil gospodar svoj telovnik, da bi se najbrž nekoliko osušil. Ko se mu je dozdevalo, da mora biti uže dovolj suh — gre pogledat — ali glej vruga — telovnika ni. Ali kaj, da bi zmanjkal samo telovnik, ampak zmanjkali so tudi neki vrednostni papirji in kar je najslabše — debela možnaja. Komu je bila sreča tako mila, se ne ve.

V ponedeljek, dne 8. t. m. so potegnili iz Soče ob milnu pri Jezu mladega utopljenca. Bil je rodod z Idrskega pri Kobaridu, a ime mu je Matevec Ivan. Prenašal je prej pošto pri podjetništvu, a poslej imel še drugo delo. Bil je jako dober in pošten mladenič, kakor pravijo. Ni bil udan pijači ali zapraljivosti. Po rani nad desnim očesom se sodi, da ga je moral kdo napasti in potem vreči v Sočo.

Zadnjič sem vam obljubil, da povem še kako — skrivnost — toda naj bo dovolj za sedaj — da ne bode predolga klobasa.

Iz Šebrelj. — Čenjeni „P. L.“! V Tvoji 16. št. čitani smo dopis od tu. Naš g. dopisnik Jur-vodovod je namreč opisal tukajšnje strankarske volilne boje, ki so bili za časa volitve.

Na ljubo resnici — katero zagovarja naš „P. L.“, prosim tudi jaz podpisani v njem prostora, da podam našim čitateljem resnično poročilo povodom došlega dopisa po Jur-vodovod-u v zadevi volitve.

Kaj ne g. d. Jur-vodovod — možje Šebreljce, ki niso šli Vas volit na volišče, ste kar naenkrat morali v časopisu kratiti za „liberalce“? Za to ime morate gotovo vedeti za kake naše verske prestopke — da nas kar tje postavite. Kajti bilo je ravno pred dnevi, ko sem sam slišal domačega g. župnika izreči doslovno: „Tu jaz ne vem za nobenega liberalca“. Torej znamenje pač kaže, da ste Vi, g. dopisnik, tu „liberalce“ kar sami naredili — in k tem prištevate tudi — osebo — katero ste imeli — pravzaprav namen ribati s svojim dopisom. Videlo se je, da ste bili celo v dvojbi, ko ste o tej osebi pisali, jo šli smete sedaj za moža imenovati ali ne. Kdo Vas k temu sili? Seveda on Vas ni volil, potem pa kar po njem. Kaj poročate? Kako daste ime pa neki višji glavi, ki tudi ni bila za Vas?

G. dop. Jur-vodovod piše: „Zmagali smo v vseh treh razredih. Sedaj pa pravijo, da se niso brigali za volitve in taka poročila so poslali tudi Tebi, „P. L.“. Da je bila zmaga v vseh treh razredih — pač lahko; saj razen istih, ki ste jih Vi snubili za volitev, ni bilo poleg na volišču nobenega nasprotnega glasu. Volilnik je menda kazal vseh volilcev 171, glasov oddanih je bilo okoli 53 — torej vse ostalo število — je „liberalno“.

Kako pa se Vam g. dop. Jur-vodovod to sanja, da bi bili mi v „P. L.“ poročali, da niso nas volitve brigale, kje ste to čitali? Ali pač Vam ni bilo v istem listu nekako povoljno pisano o zmagi volitve z besedami: „Šlo je mirno, ker naši ljudje so razodni in vedo, da se s kričanjem in vpitjem nič ne doseže“.

Mislili smo, da je bil dopis iz pravega mesta — a ker pa sedaj g. Jur-vodovod vanj žvižga — je pa že znamenje, da ni bil — sam zraven.

Vprašate g. dop. Jur-vodovod: Zakaj

je slo kar pet mož skupaj agitirali? Mo-goče so se kje slučajno naleteli? To pa, kakor Vi menite, z dotičnim možem ni nič v zvezi. Ako so šli, šli so iz proste volje. K Vašemu vprašanju vprašam tudi jaz: "Kedaj je mož postal liberal?" Želite vedeti: "Zakaj se je oni šel letos začel meniti za vodovod, dasi ima v to že 30 let ponujano priložnost. Začetek tega, g. Juri-vodovod, ni bil še le letos, kot Vi pišete, ampak preteklo bode 30. aprila t. l. že pet let, ko je on lastno-ročno izročil in priporočil dotično prošnjo g. dr. Gregorčiču, kakor tudi dež. poslancu g. Lapanju.

Takrat ni bila volitev v in tem po-menu on tudi letos ni delal. Sicer pa se mora občina edino njemu zahvaliti za podpore, katero je nakazal dež. odbor za zgradbo vodnjaka, katero pa, kakor se vidi, sedaj ne potrebujete, ker je vodnjak jako v izvrstnem stanju.

Pišite očitno, ne zahrbtno, da sta mu potem kot cerkveniku zaprla župnišče in cerkev — v drugo hišo pa mislim, da bolj brez skrbi stopi ko Vi g. Jur-vodovod.

Ker pa renegat ni bil poštet, glejte g. Jur-vodovod da boste Vi veliko poštet in občini povsod veliko koristil.

G. Jur-vodovod ste li bil navzoč tu pri volikonočnem vstajenju in kaj ste videli po Vam „liberalnih“ hišah? — Dne 20 marca izvoljeni so bili tu poleg žu-pana kakor navadno tudi 4 podžupani, pisali ste o dveh, kje sta pa druga dva? Povem Vam v obraz, da dopis, kakoršnega ste Vi pisali v zadnjo št. „P. L.“ t. j. brez podpisa ali s takim ponarejenim podpisom ni bil za „Prim. List“, ki resnico zagovarja. Podpišite se, kakor jaz

Janez Lapanja,
organist.

Novice.

Duhovske spremembe. — Č. g. Miroslav Lenardič, duhovni pomočnik v Kojsem, je imenovan kaplanom v Solkanu. Dosedanji kaplan v Solkanu, č. g. Peter Šorli, je odšel na vseučilišče v Gradec, da se posveti naravoslovnim študijam.

Romanje v Rim. — Na razna vprašanja odgovarjamo: Kdor se luče udeležiti italijanskega romanja v Rim, mora odpotovati ali 29. ali 30. t. m. tako, da doseže posebni vlak, ki pojde iz Florence dne 30. t. m. ob 11:35 zvečer. Izkaznice se dobe pri veleč. mons. Alpiju v Gorici. Cena vožnji iz Kormina skozi Florence v Rim je za III. razred 29:35 L, za II. razred 53 L, za I. razred 94:50 L in sicer tje in sem. Kdor bi se pa hotel vrniti iz Rima na Assisi in Loreto, moral bo plačati za III. razred 82:35 L, za II. razred 57:40 L, za I. razred 102:50 L. Vozni list velja za 20 dni.

Za „Slovensko slottšče“: P. n. gg. Terezija Čučje 1 K, monsignor Franc Sedej 20 K, Terezija Remce 1 K, za brezplačno vožnjo iz Devina v Jamlje 2 K, družba „Slovenska Beseda“ 1 K.

Bog vsem stotero poplačaj!

Za „Šolski Dom“ je darovala družba „Slovenska Beseda“ 1 K.

IV. zaznamek daril došlih c. kr. okrajnemu glavarstvu v Gorici za pogorelce v Čepovanu: Občina Deskle 50 K; občina Dornberg 25 K; župni urad Škedenj 8 K 20 v; župni urad Oprtelj 3 K 58 v; župni urad Tinjan 11 K; župni urad Buzet 50 K; c. kr. okrajno glavarstvo v Kopru 8 K 8 v; c. kr. okr. glavarstvo v Pulju 13 K 90 v; c. kr. pol. espozitura na Krku 22 K 50 v; škofijski ordinarijat na Krku 2 K 60 v; c. kr. okr. glavarstvo v Sežani 183 K 54 v; škofijski ordinarijat v Poreču 41 K 34 v; c. kr. okr. glavarstvo v Tolminu 77 K 70 v; c. kr. okr. glavarstvo v Lošnju 32 K 10 v; dekanjski urad v Kastvu 72 K. Skupaj 601 K 54 vin. Pomožni odbor se prav toplo zahvaljuje vsem darovalcem. — V Gorici, dne 19. aprila 1905. Za pomožni odbor: Attems, c. kr. dvorni svetovalec.

Za pogorelce na Srednjem so došli še ti-le darovi: Preč. g. J. Lukežič, dekan v Komnu 5 K; preč. g. J. Ivančič, kaplan v Ročinju 2 K; sl. uredništvo „Pr. L.“ 6 K in g. Jož. Čigon, cerkovnik v stolnici 2 K. Vsem gg. darovalcem srčna hvala!

Srednje, 1. maja 1905.
J. Kunšič, J. Peršič,
vikar, župan.

A. Gabršček zns. — Uprava „So-če“ je pisala v zaprtem pismu nekemu gospodu dne 1. febr. 1905:

„Ker imamo neko tirjatev na g., Vašega brata, si dovoljujemo Vas uljudno prositi, blagovolite nam Vi isti dolg na naročnini „Soče“ v znesku K 23:10 poravnati. Ker je ta dolg zelo za-starel, se nadajamo, da nam ga porav-nate v najkrajšem času.“

Dne 28 aprila 1905 pa je ista uprava pisala istemu gospodu na do-pisnici:

„Usojamo si, Vam sporočiti, da nam še vedno dolžuje g. brat na na-ročnini „Soče“ K 23:10. Ker nam je ne-znano, kje se nahaja, prosimo, da po-ravnate Vi ta dolg. Pričakujete kmale po-ravnave bilježimo spoštovanjem...“

Kaj naj dotični gospod, katerega ima „Soča“ že vsega gnijela v želodecu, odgovori na tako represalije? — Čakal bo tretjega pisma, ki pride od uprave „Soče“ morda s o d n i j s k i m potom... Citatelji „Soče“ pa dobro pogledajte, ali ste že plačali „Sočo“, tudi če niste bili na-ročeni nanjo?

„L' Eco del Littoral“, ki ga pod-pirajo tudi Slovenci, imenuje našo Pod-goro že ponovno Piedimonte, kakor drugi čifutski listi. Zapomnimo si tudi to!

Egiptovska bolezen na očeh. — Po gorenji vipavski dolini se čim dalje bolj razširja egiptovska očesna bolezen. Bolnih je nad 300 oseb. Vse šole so zaprte.

Vabilo k obnem zboru „Hra-nilnice in posojilnice“ v Čepovanu, ki bo v nedeljo 22. maja ob 3. uri popo-ludne. Vpored: 1. Pregledovanje ra-čunov za l. 1904; 2. Volitev načelstva in nadzorstva; 3. Morebitni predlogi.

O d b o r.

Članl „Slov. katol. političnega in gospodarskega društva za koba-riški okraj“ so vabljani v nedeljo, 14. t. m., k rednemu občnemu zboru, katerega priredi društvo ob 2. uri popoldne v Nemčevem salonu v Kobaridu.

Vabilo k obnemu zboru „Hra-nilnice in posojilnice v St. Petru“. — Podpisani odbor „Hranilnice in posojil-nice v St. Petru“ vabi svoje člane k rednemu letnemu občnemu zboru, ki se bo vršil v društvenih prostorih v ne-deljo dne 21. t. m. po domačem blago-slovu. Dnevni red po pravilih.

O d b o r.

Okrajna posojilnica v Kanalu naznanja: Ker se pri obnem zboru dne 7. maja ni zglašilo zadostno število za-družnikov, skliče se v smislu § 33. za-družnikov pravil nov občni zbor ob treh popoldne v občinski dvorani. Dnevni red po pravilih. Ta občni zbor je sklep-čen pri vsaki udeležbi združnikov. K obilni udeležbi vabi

odbor.

Bratno in pevsko društvo „Školj“ v Šmarjah naznanja slavnemu občinstvu in bratskim društvom, da je prisiljeno radi nepričakovanih ovir odložiti 14. t. m. nameravano veselico na dne 28. maja.

Na Trnovem so praznovali v ne-deljo sv. Florijana. Pevci so pokazali, da se res trudijo in dobro učé: uspeh je gotov, ako ima človek dobro voljo in vstranost! Še leto in dan — in gospod Adolf se bo lahko ponašal z izurjenim zborom.

Na Lokve prihaja pomlad z vso krasoto, naši delavci pa odhajajo: Bog ž njimi, da se vrnejo zdravi in vsi!

Izdred sodišča. — Posestnik And. Klavžar iz Zakriža pri Cerknem izročil je pred leti svojemu sinu Andreju vse premoženje in si pridržal zase, kakor je to pri nas navada, le vžitek in stano-vanje. Kakor je dandanes povsod nehva-ležnost plačilo za storjene dobrote, tako je bilo tudi v tem slučaju. Sin Andrej grešil je proti četrti božji zapovedi s tem, da je začel očeta preganjati in ga celo pretepati. Že pred par leti je bil zaradi tega obsojen na 15-dnevno ječo. To pa je v grdem sinu šele pomnožilo jezo do očeta. Ko je prejšnji mesec stari Klavžar zahteval od sina, naj mu da to, kar mu je po pogodbi dolžan, spravi se je zopet sin nad očeta ter ga ranil na glavi in na rokah. Zaradi tega se je moral v pondeljek zagovarjati pred takajšnjim okrožnim kot kazenskim so-diščem, ki ga je obsodilo na 5-mesečno ječo, poostreno z jednim postom vsaki mesec.

Nekaj za potnike. — Je več vrst potovalcev: eni pot-ujejo, drugi cest-ujejo; enim je znoj, drugim mraz (po-sebno če jih šnops premoči!); eni radi hodijo peš, drugi se rajši vozijo... Gorjé pa njemu, ki truden poprosi za voz, pa — ga ne dobi za nobeno ceno, čeprav ima ta konja in voz, uni koleselj in ko-nja, tretji celo kobilu in voz... Takre-vež je bil nekdo že parkrat nekje na Goriškem! Zató, potniki, priskrbite si voz, predno greste na pot, če se hočete do-mov — peljati... — Pa še nekaj! Tudi prašajte prej, koliko stane — če se že hočete voziti —, da ne plačate za uro vožnje 10 K, kakor dva potnika na kranj-sko-goriški meji. Ali v naprej nikar in in nikdar plačati! Sicer se vam utegne zgoditi, kakor nekomu nekje nad Vipavo, ki je plačal za voz 10 K, a se je vozil le 10 minut... Uvažujte, potniki, te le opomine — ljudje na svetu so zleht!

Potovanje generalnega štaba je pričelo v soboto. Do 10. t. m. bodo vaje v Postojni. Dne 12. t. m. pride generalni štab v Sežano, kjer bo v okolici ostal 6 dni. Dne 19. t. m. je povratek na Dunaj.

Iz Trsta se nam piše: „Edinost“ št. 125. prinesla je dopis, v katerem trdi, da je škof Nagl prepovedal slovenske Šmarnice v cerkvi sv. Jakoba, za katere so župljani prosili, ker jih dosedaj ni bilo. To ni resnično. Nasprotno je res, da je škof dovolil slovenske Šmarnice: razume se pa, da je izkušal stvar tako prirediti, da ne nastane hrup med Ita-lijani. Dosedaj je bila vsak dan ob 5. uri maša, pri kateri se je pelo italijan-ko in zvečer je bil italijanski govor in bla-goslov. Tako je bilo vpeljano pred škofom Naglom. Kdor pozna občutljivost Itali-janov, lahko razume, da jim škof ni mogel odvzeti, kar so že pred njim imeli, zato je odredil, da naj po prvi maši bo slovenski šmarčni govor, oziroma branje, a zatem precej sv. maša na oltarju Mat. Božje. In tako se dela vse od 1. majnika. Torej, ako je bilo kri-vičnosti Slovincem pri sv. Jakobu, je ni storil škof Nagl, ki jo le popravlja, kolikor se pri tukajšnjih razmerah po-praviti more.

Strašen čin maščevanja. — V pon-deljek zj. okolo 7. ure, ko je šel prvi in-ženir ladjedelnice pri Sv. Marku pri Tr-stu g. Karol Jaegersen v svoj urad, srečal ga je neki France Zegler, ki je bil pred letom zaradi nepovoljnega obnašanja odpuščen z dela. Zegler je zopet inže-nirja nadlegoval s prošnjo, naj ga vzame na delo. Ko mu je pa ta prošnja odbil, potegnil je Zegler iz žepa revolver ter ustrelil iz njega 5 krat na inženirja. Zadel ga je dvakrat v glavo in trikrat v hrbet. Inženir zgrudil se je v neza-vesti na tla. Zegler pa je zbežal, pustivši na licu mesta svoj dežnik. Med tekom pa je zopet nabasal revolver, in prispevši do nekega mesta, ustrelil se je še samega sebe v sence ter ostal takoj mrtev. In-ženirja prenesli so v bolnišnico, kjer se nahaja sicer v nevarnem stanju, a je vendar upanje, da ostane še pri življenju.

Otrpnjenje tlnika. — Ta bolezen, ki se je prikazala najprej v Ameriki in ki je zelo nevarna in kakor pravijo celo tudi nalezljiva in ki je zahtevala posebno na Nemškem-Poljskem premnogo žrtve, pojavlja se zadnji čas tudi drugod. Jeden slučaj take bolezni imeli so te dni tudi v Celovcu, v Trstu pa celo štiri. Jedna deklica, ki je pred nekaj dnevi na ti bolezni obolela, je tudi umrla.

Na Trémunu, na Beneškem, je umrl premožni, občečislani pa katoliško vneti gospodar Valentin Trinko po samo dvadnevni in jako mučni bolezni. Ostavil je mlado vdovo in petero sirot. Pokoj-nik je brat preč. gospoda profesorja Ivana Trinko v Vidmu. — Naše najiskre-nejše sožalje!

Samomor. — V celjskem „Na-rodnem Domu“ se je ustrelil v torek Ivan Vrečko, bivši trgovski uslužbenec v Celju. Pokojnik je živel v dobrih gmotnih razmerah in je pred nedolгим časom kupil celo lepo posestvo v St. Jurju. Revežu se je najbrže zmešalo, kajti po-sebnega vzroka, ki bi gnal Vrečkota v smrt, ni najti. To je že drugi samomor v celjskem „Narodnem Domu“.

Starši izstradali otroka. — Za-konska Hiesiger v Enzersdorfu pri Du-naju sta bila pri svojih sosedih zelo na slabem glasu, ker sta s svojim 8-letnim otrokom ravnala tako zelo grdo. Ko

sosedje otroka dolgo niso videli, so to naznanili orožništvu. Mati je slednjič priznala, da je svojega 8-letnega sina zaprla v klet. Ondi so v kotu našli otrokovo truplo. Revež je umrl od la-kote.

Misijon za Slovane na Nemškem. — Sv. misijon za Slovane, (Poljake, Slo-vence in Čehe) se je obhajal v ham-bornski župniji od 9.—15. aprila. Deloma je bilo navzočih 20 slovanskih pridigarjev in spovednikov, med njimi trije slovenski frančiškani. Slovenci so se povoljno udeležili sv. zakramentov. Mnoge je sveti misijon vzdramil; nekateri so pa sveto vero že popolnoma izgubili; tudi sv. mi-sijon jih ni zbudil iz grešnega spanja.

Kandidat za djakovsko škofijo. — Iz Zagreba javljajo, da utegne biti naslednikom Strossmayerjevim imenovan zagrebaški posvečeni škof dr. Ivan Krapac.

Visoka starost. — V Sv. Juhelci pri Bosanskem Novem živi kmet Božo Borevič, ki je nad 115 let star, vendar je zdrav in krepak, da opravlja vsa dela na polju kakor mlad mož. Zobe ima še vse čvrste, da orehe hrusta. Dasi je živel vedno v siromaštvu, vendar ni bil nikoli bolan. Oženjen je bil samo enkrat in s 70. letom je dobil zadnjega otroka. V svojem rojstnem kraju je bil nad 100 let pastir. V istem kraju je še več starčkov nad 100 let starih.

Listnica. — Divo vegliardo. Pravite že zopet, da je dotičnik vložil tožbo v znani zadevi. Odgovarjamo, da je trdil to že prej večkrat, a prizadete osebe ne vedo o tem nič. To je staro slepilo — pesek v očli! V slučaju pa, da bi prišlo do kake obravnave, Vas zago-tavljamo, da se ne bo končala pravda kakor tista zadevica v Vidmu. Mi se tožbe ne bojimo, ker imamo dokaze o tej prežalostni zadevi v rokah. Poročati hočemo o vsem natančno. Videti pa je res, da ni gospode niti zdaj nič sram, ampak da pričakuje še kakega — odli-kovanja za to.

Za kratek čas.

1. Ivan Gramovnik je potegnil pri ame-rikanskem dvoboju črno kroglico; torej bi se moral v osmih dneh ustreliti. — Po štirinajstih dneh ga sreča njegov pri-jatelj Anton Blisk in ga začudeno vpraša: „Kaj, Ivan, še živiš? Ali se nisi ustrelil?“ Ivan se moško odreže: „Seveda sem ustrelil, pa se nisem zadel“.

2. Pijanec se vrne kasno po noči domov in žena ga začne hudo oštevati. Mož pa položi prst na usta in šepetá: „Tiho, žena, da ne zbudiš otrok, kar mi hočeš povedati, napiši sedaj na list pa-pirja in jutri bom jaz tisto prebra.“

3. Vprašal je gospodek kmeta: „Slišite, očanc, ali imate pri vas letos dosti snega?“ Kmet: „Hm, nekteri ga imajo več, nekteri manj“. Gospodek: „Kako to?“ Kmet: „Glejte, to je tako, nekteri imajo več posestva, torej tudi več snega, nekteri manj posestva, torej tudi manj snega“. Gospodek: „A tako!“ Kmet: „Ravno tako!“

4. Iz domače vojske. Žena možu: „Ti pokveka, same neumnosti delaš!“ Mož: „Res je! In največjo neumnost sem takrat naredil, ko sem tebe vzel“.

Vabilo

občnemu zboru

„Hranilnice in posojilnice“
v Cerknem,

registrovane zadruga z neom. zavezo,
ki se boče vršil

21. maja 1905 ob 2. uri pop.
v dvorani „Gospodarskega doma“ v Cerknem

s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva;
2. Odobritev računa za l. 1904;
3. Popolnitev načelstva (dveh članov);
4. Volitev nadzorstva;
5. Poročilo o izvršeni reviziji;
6. Slučajnosti.

Opazka: Ako bi se ob 2. uri ne udele-ležilo zadostno število članov za sklepčnost ob-čnega zbora, prične se ob pol 3. uri novi občni zbor na istem mestu in s istim vspredom, kateri boče sklepal ne glede na število navzočih članov.

O d b o r.

Loterijske številke.

6. maja.

Dunaj 70 30 86 84 61
Gradec 30 59 22 3 48

Rojaki!

kupujte narodni kolek!

Kuharica želi službe

v mestu ali okolici. Nastopi lahko 15. maja ali pozneje. Eventualna vprašanja na upravištvo »Primorskega Lista« pod šifro „Stajerka 20“.

Prporočam slavnemu občinstvu mojo

krojačnico

v obilo naročilo. Ivan Bajt Placuta št. 28. — Gorica.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25, v Gorici,

prporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Znidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica, tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinjšega, kakor so nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po umerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Rašela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo. Najceneje kupovališče nürnberskega in drobnega blagat tkanin, preje in nitij. Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike. Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine za krojače in čevljarje.

Svetinice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnava za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po rejimih in trgih ter na deželi.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetiljo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva tudi najfinjšega, za nove maše in godove kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubšeje.

Št. 1248

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavlil l. četrletja t. j. mesecev januarja, februarja in marca 1904, začne v ponedeljek dne 5. junija 1905. ter se bo nadaljevala naslednje četrte in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice in z njo združene hranilnice.

V Gorici, 4. maja 1905.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec v Gorici Corso Gius Verdi 33.

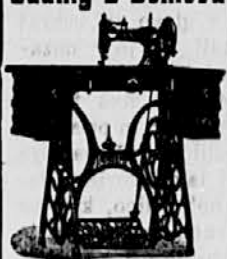
Izdeluje vsakovrstne obleke za vsaki stan in sicer za civilne, vojaške in državne uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raznovrstno ravno kar došlo sveže angleško in domače blago za bližajočo pomladansko sezono.

Ima zalogo gotovih oblek in sukenj za vsaki stan.

o o o Cene zmerne o o o.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1, Gorica.

Velika tovarniška zaloga šivalnih strojev kakor za šivilje, krojače, čevljarje, in tudi za umetno vezanje (rekamiranje). V zalogi se tudi nahajajo angleška dvookolna „Helical Premier“ in slamorezni stroji, samokresi in razne puške, lastna meh. popravilnica. Glavno zastopstvo za Primorsko: Centrifug „Westfalia“.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14, (blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejih slogih, posebno za spalne, jedilne in posetne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno poništvo, kakor: toaletne mize, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloida, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiri ter razne tapecarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

C. kr. krojaški kroji, vsakemu razumljivi, raznih velikosti. Cena za celo obleko 18 K, s motelovnik in jopa 10 K.

M. Poveraj

v Gorici na Travniku.

Vojaška in uradniška krojačnica. Trgovina z manufakturim blagom in gotovih oblek. Nizke cene brez konkurence. Vse priprave za duhovnike in vojaštvo. Častniške in uradniške uniforme z orožjem.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice s znamko sv. Antona Padovanskega.

(Varšavska znamka)

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da ugine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Najbolje stiskalnice za vino

Stiskalnica za vino.

in za MASLINE so stiskalnice „ERCOLE“ najnovejšega in izvrstnega sestava s pristrajem za dvostroki in trajni pritisk; zajemena največa izraba, večja od vseh drugih stiskalnic; najboljše automatične škropilnice za trte patent.

„SYPHONIA“ koje delajo same, brez obračanja.

Mlini za grozdje, vočje in masline. Robkalnice z mastilom za grozdje. Plugji za vinograde, sušnice za vočje, kakor tudi za vse proizvode rastlinske, živalske in rudne. Hydr ulične stiskalnice, stiskalnice za seno, slamo itd. za ročno delo. Mlatilo za pšenico, čisto za žito, pr birolo mečkalo za krmo in mlini za brašnu, ročni in razne velikosti, plugji, ter vseh drugih gospodarskih strojev.

Samodelujoča škropilnica

Izdelujejo in popravljajo z jamstvom kot posebnost najnovejših, izborne, obistinite, pripoznate najboljše in odlikovane trdka

PH. MAYFARTH IN DR.

gospodarskih in vinarskih strojev, na Dunaju, Taborstrasse šte. 71.

Odlikovani v vseh državah sveta z več kot 530 zlatih, srebrnih in počastnih kolajn. Iustrovani ceniki in mnogobrojna izpričevala pohvalna. Prekupei in zastopniki dobro došli

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. šte. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5%

z 1/8% upravnega prispevka za vsakega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nosilce (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!